

Valentýna Zítková, ČVUT
Obec k obci sedá.

Oponentní posudek diplomové práce
Michal Šiška

2.6.2025

Porovnáme-li prakticky libovolné sídlo v Česku s jeho urbanistickou figurou před sto lety, a budeme-li k sobě upřímní, musíme si přiznat, že to s námi jde z kopce. Za každou změnou k horšímu nestojí jenom celková proměna společnosti a jejich nároků, ale bohužel i konkrétní projektant nebo architekt, který se místo tvůrce stal fachidiotem, a přestože „bravurně“ ovládá profesi, škodí.

Valentýna Zítková ve své práci jistotu postupů, jak se to „správně“ dělá, opouští, a vrací územní plánování do polohy společenské a umělecké. Definuje své zadání až na pomezí politické utopie, pečlivě analyzuje a navrhuje symbiotické spolky vsí, jakési fraktály, legračně měřítkem usazené někde mezi EU a Společenství vlastníků, kde každá ves posiluje své silné stránky, které nabízí ostatním, a na oplátku využívá jiné. Obnovuje cesty, spojení i vazby mezi vesnicemi, kultivuje krajinu, navrhuje základní figury synergických podrobností – bioplynku, hospodářský dvůr, dětský tábor, letní kino, rekonstruovanou tvrz, místo pro sport a festival nebo společné zastavení v krajině. Vydává jakýsi manifest poetického urbanismu, od citlivého konceptu po detail, který překrásně ilustruje.

Není naivní, zná místo důvěrně, vyrostla tam, mluví se starosty, chápe, že pro někoho je to inspirace, zatímco pro jiného nerozum. Mohu-li tedy Valentýně adresovat jediné doporučení: nezůstávej sama, spojuj a inspiruj lidi jiných profesí, sociology, ekonomy, přírodovědce, zemědělce a co já vím koho ještě, a o jejich náhledy obohacuj svoji práci, aby měla větší šanci stát se skutečností.

Práce Valentýny Zítkové mě naplňuje nadějí. Považuji ji za mimořádnou, hodnotím výborně, navrhuji absolutorium a děkuji.

